

[Boligministeren.]

tilfælde kan være ydet vederlag til bestyrelsen for bistand under opførelsen med større beløb. Disse ganske få sager vil nu blive nærmere undersøgt af ministeriet, og hvis der er noget at kritisere, vil vi selvfølgelig skride ind.

Det har i pressen været nævnt, at den forskellige praksis, der i de enkelte foretagender findes med hensyn til ydelse af bestyrelshonorarer, er uheldig, og at ministeriet burde sørge for, at der blev udbetalt ensartede honorarer.

Jeg deler ikke disse synspunkter. Det må være tilstrækkeligt, at ministeriet påser, at der ikke ydes for store honorarer, men foretagenderne må have frihed til at lade være med at yde honorarer eller yde honorarer med mindre beløb end det højeste, der kan nås.

Helhedsindtrykket efter den foretagne gennemgang bliver, således som man kunne vente det, at honorarerne ligger på et beskedent niveau, og at deres størrelse ikke giver anledning til betænkeligheder.

Jeg forstår derfor ikke, at det ærede medlem hr. Paabøl, forinden han har hørt redegørelsen fra mig, går så hårdt i rette med det sociale byggeri i almindelighed, som tilfældet var.

I forespørgslen til mig er det endvidere bedt oplyst, i hvilket omfang statens embedsmænd eller kommunale embedsmænd som tilsynsførende eller i anden egenskab oppebærer honorarer i de sociale selskaber.

Jeg sidder ikke inde med oplysninger om, i hvilket omfang statseembedsmænd eller kommunale embedsmænd beklæder bestyrelsesposter i de sociale boligforetagender. Embedsmændene må imidlertid have adgang til på lige fod med landets andre borgere at blive indvalgt i bestyrelserne, hvis de pågældende er interesserede i at gøre et arbejde for det sociale byggeri. Derimod vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om statens tilsynsførende ved de sociale boligforetagender; jeg tror, jeg hermed kan svare på de spørgsmål, det ærede medlem hr. Paabøl stillede: hvilken gavn gør de, og hvilke honorarer får de?

Bestemmelsen om tilsynsførende ved sociale boligforetagender fandtes allerede i lovgivningen før krigen. Dengang var bestemmelsen alternativ, således at enten

ministeriet eller kommunen kunne beskikke en person til at føre tilsyn med foreningens forhold.

I 1946-loven fastsattes det, at det altid er ministeriet, som beskikker en tilsynsførende til at kontrollere foretagendet på det offentlige vegne. Bestemmelsen er forblevet uændret i den nye lov.

Efter 1946-lovens gennemførelse kom boligministeriet efterhånden ind på den praksis, at kun statstjenestemænd kan beskikkes som tilsynsførende. Som jeg tidligere har omtalt, skabte 1946-loven en mere intim tilknytning imellem kommunalbestyrelserne og de sociale foretagender, og ministeriet fandt det derfor ønskeligt, at de personer, der beskikkedes som tilsynsførende, var uafhængige af den pågældende kommunalbestyrelse.

Man har derfor siden 1950 fulgt den praksis kun at beskikke statstjenestemænd og blandt disse sådanne, hvis uddannelse på forhånd giver formodning om, at de har de bedste forudsætninger for at bestride hvervet. De tilsynsførende i København er embedsmænd i statsadministrationen, og de tilsynsførende ude i landet udpeges blandt amtmænd, dommere, politimestre eller disses fuldmægtige. Man har herved også haft for øje, at denne kategori af statstjenestemænd i kraft af deres stilling normalt vil have en for udførelsen af deres hverv som tilsynsførende gavnlig autoritet.

Jeg kan oplyse, at der for tiden er 72 tilsynsførende, der alle er tjenestemænd inden for staten eller amterne. De tilsynsførendes opgaver er præciseret i en instruks af 1950. Efter denne instruks påhviler det den tilsynsførende at følge foretagendernes problemer på nærmeste hold og at påse, at virksomheden drives i overensstemmelse med de i lovgivningen fastsatte bestemmelser, og at foretagendets vedtægter overholdes.

Jeg kan her sige, at efter min opfattelse går de tilsynsførendes opgave langt ud over den almindelige revisors opgave. Uanset om det ærede medlem hr. Paabøl har fået en idé fra det ærede medlem hr. Holger Eriksen, er jeg ikke enig i, at disse opgaver kan løses af revisoren. Det er den almindelige tilsynsopgave, der her er tale om. Det er mit indtryk, at den nugældende ordning er af stor betydning, og at ordnin-